

מ"ת 13/08/13877 - מדינת ישראל נגד ע' ל' א'

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 13-08-13877 מדינת ישראל נ' א'(עצי)

בפני כב' השופט אלון אינפלד
מבקשת מדינת ישראל
ע"י ב"כ רחל אלמקיס, פמ"ד
נגד
ע' ל' א' (עצי)
ע"י ב"כ עו"ד ניל סימון
משיב

החלטה

1. זהוי ההחלטה בבקשת לעין חוזר, בו מבקש המשיב לקבל חלופת מעצר חדשה אשר לא הוצאה בעבר.
2. ההחלטה העיקרית בתיק זה ניתנה על ידי כב' השופט ابو טהה, מיום 21.8.13 שם פורטו נסיבות כתוב האישום ועיקרי הריאות. המذובר באישום באלומות של המשיב כלפי בתה של בת זוגו, בת השנה. זאת, לאחר שסדרת חבלות עוררה את חשדו של הצוות הרפואי בבית החולים.
3. נקבע שיש ראיות לכואורה נגד המשיב. עם זאת, כב' השופט ابو טהה התייחס מפורשות בהחלטתו לכך שאין עדין חווות דעת סופית בתיק החקירה. אולם, על יסוד החומר שהיה לפניו באותה עת קבע שיש ראיות לכואורה והורה על קבלת תסקير. זאת, תוך שמירת אפשרות להתייחס לחווות הדעת בהמשך.
4. תסקיר ראשון ניתן, בו נקבעה הערכת מסוכנות גבוהה בגין המשיב, בין השאר על יסוד עברו הפלילי. התסקיר שלל את חלופות המעוצר שהוצעו באותה עת. בנסיבות אלה, הסכים הסגנו להארכת המעוצר עד תום ההליכים. זאת, תוך שהוא מסיג ומזכיר את המתנה לחווות דעת סופית ותוךפתיה הפתוח להצעה חלופה חדשה. על יסוד הودעה זו הורה כב' השופט ابو טהה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.
5. כhalbוף מספר שבועות ביקש הסגנו לקיים עיון חוזר, לאחר שעלה בידו להצעה חלופת מעצר מתוקנת. כב' השופט ابو טהה הורה על הגשת תסקיר משלים ואז העניין הועבר לטיפולו עקב היעדרותו של כב' השופט ابو טהה. התסקיר המשלים שהוגש חוזר על הערכת המסוכנות כפי שנקבעה בעבר, אף על יסוד ראיון מעודכן, בוחן את הצעת החלופה החדשה ושולל אותה.
6. מסתבר שבין הדיון הקודם לבין הדיון החדש נתקבלה חוות הדעת הסופית בתיק.
7. בדיון, ביקש הסגנו לבחון את חלופת המעוצר למרות המליצה השילילת של שירות המבחן. הסגנו התייחס

לتسקיר ולחלופה, אך גם "פתח" מחדש את שאלת הריאות לכואורה. הסגנור הבהיר כי הוא מסכים שיש ריאות לכואורה. הסגנור אף הצהיר כי הכריות לכואורה עוברות את המבחן של הלכת **זאהה**. יחד עם זאת, טען הסגנור שיש "בעיתות" בריאות וכי לשיטתו סובלות מחולשה מובנית.

8. לגוף של הריאות, הסגנור מיקד את החלטתו בטענה אחת פשוטה. הוא הצבע על חווות הדעת הפטולוגית, אשר מהוות את הבריח התיכון של הריאות בתיק. חווות הדעת אינה משתמשת בלשון "וודאי" לגבי המסקנה המפלילה אלה היא מגיעה, אלא לשון סבירות. הסגנור סבור כי סטנדרט זה אפשר בהחלט שלא יהיה מספיק כדי להרשייע בסופו של יומם. מכאן סבור הסגנור שיש לעשות מאיץ מיוחד לאיטור חלופה בתיק זה. הסגנור הדגיש כי אף השופט ابو טהה ראה בעניין זה נקודה מרכזית ולשיטת הסגנור עצמו "אם השופט ابو טהה לא היה סבור שיש בעיה בריאות לא היה מפנה לחלופה" (עמ' 11 למטה).

דינן

9. לאחר עיון בכתב האישום ולאחר עיון בעברו הפלילי המכבד עד מאד של המשיב, אני מבין בהחלט את הסגנור הסובר שהשופט ابو טהה לא היה שולח את המשיב לבחון חלופה, אם לא היה סבור שיש קושי בריאות. זאת, נכון, נכון העבר הפלילי הכלול סדרת רישומים, משנת 1996 עד היום, בעבורות אלימות (כולל חמורות ובמשפחה), עבירות מן ועבירות רכוש. אלא, שהשופט ابو טהה הבהיר כי טרם קבע עמדת ביחס לחווות הדעת הפטולוגית, אלאядי بما שהוא מונח לפניי כדי לקיים ריאות לכואורה, אותה עת.

10. לגוף של הריאות, אין צורך לפרט אלא במתמצית שבתמצית, נכון המחלוקת המוקדמת. מדובר בילדה כבת שנה אשר הגיעה לבתי החולים בשתי הזדמנויות שונות עם הפגיעה הבאות:

א. ביום 30.5.13 הגיעה לבית החולים ונמצאה בזקמת ברקמות הגוף והעפפים עם שינוי גוון, חד לשבר ללא תזהה בקרקפת עם דימום תחת הקראפף. האם הסבירה כי הילדה "דפקה" את הראש בולול.

ב. ביום 30.6.13 הגיעה הילדה עם נפיחות תת לסתית ונמצאו גם שיטפוי דם בפנים.

ג. ביום 25.7.13 הגיעה הילדה לבית החולים עם תלונה על מכת ראש. נמצא שיטף דם מתחת לעור במצח, דימום בתעלת האוזן, חתך בשפה העליונה ואף שברים בעצם השוק ובעצם השוקית ברגל השמאלית.

ד. באופן כללי, באשפוזים נמצא כי הילדה "שבירה עקומות" במישור סטטיסטיקות ההתפתחות, דבר שעורר חשד ל"כשל - שגשוג".

ה. חווות הדעת סיכמה את שלוש הממצאים העיקריים העיקריים שנמצאו בבדיקה מטעה כספר דם תת עורי במצח, סימנים לתהיליך רפואי של בריית השפטים עם נפיחות רקמות, ושברים במטפיזות של עצמות השוק השמאלית.

11. יש לדוחות את פירשו של הסגנון לחוות הדעת.

12. כאמור, אכן, כי כל אחד מהמצאים יכול היה להיגרם מחייבת תאונית. עם זאת, הודגש כי לגבי השברים עצומות השוק (ונוכח המנגנון הסיבובי ביצירתם אצל ילדה לילכת) כי הסבירות לכך "נמוכה מאוד". כן נאמר כי התכיפות של האירועים מעלה "חישך כבד מאוד". נמסר כי ההסבירים שנטנו האם ובן זוגה, אינם נתונים מענה מלא ומקיף לממצאים הרפואיים, בפרט באשר לשברים עצומות השוק שהם האינדיקציה המתמשיה ביותר. בשים לב לסימנים אלה, על רקע של השגשוג, דעת הפטולוגים היא כי "קרוב לוודאי שהחבלות שנמצאו בנבדקת אינן תאוניתות, ונגרמו באופן מכוון".

13. אכן, הרופאים הם אנשי מדע, ולא יכתבו על מסקנה כי היא וודאית, כל עוד אינה וודאית לगמרי מבחינה מדעית. אולם, המסקנה של חוות הדעת היא מסקנה "קרובה לוודאי", מבחן הסתברותי לא מספרי, המזכיר בהחלט את המבחן המשפטי "מעבר לספק סביר".

14. אולם, על מנת להסיר ספק בדבר איקות הריאות הטובה, לשלב ראשוני זה, די לעין בגרסאות של המשיב ובת הזוג, אמה של הפעיטה. שניהם משנים את גרסאותיהם במשפטה בעניין קרייטי, הינו לגבי מי היה במקום בעת שהתרחשה אותה תאונה לכואורה שאמורה הייתה להסביר חלק מחייבות, לרבות בשוק. יתרה מזו, הם גם מתאמים גרסאות ביניהם. התנגדות זו, מהוות לכואורה התנגדות מפלילה, המחזקת את הריאות נגד המשיב. הקלהה סמייה של שיחה בין השניים, בו האם חוקרת את בן הזוג, שמא הוא אכן הפוגע, לכואורה מפני את "האצבע המאשימה" של המשאה מהאם אל המשיב לבדו. הסתיירות בגרסאות, והעדר כל הסביר, ولو באחת משלל הגרסאות, לשבר בשוק שנגרם לכואורה במנגנון סיבובי אצל ילדה שאינה הולכת, מותיר את המשיב עם ראיות לכואורה חזקות נגדו, חזקות בהחלט.

מסקנה וחילופה

15. **סיכום של דבר**, צודק הסגנון שיש מקרים בהם הריאות לכואורה עוברות את מבחן **زادה** אך כמעט, והדבר מחייב מאמץ מיוחד למצוא חילופה, למרות קיומן של ראיות לכואורה. המקרה הזה אינו נמנה עליהם. **הריאות הן באיכות שהיא בהחלט מעיל הנדרש לפי הלכת זדה**. אין "בעיתיות" אמיתית, ואין פגם באיכות הריאות או "carsom", המחייב לעשות מאמץ מיוחד למציאת חילופה, או במילים אחרות להתאפשר על חילופה באיכות גרוועה. **די בריאות לכואורה למעצר ממש, ובשובי**.

16. לעניין **החלופה עצמה**, נוכח דברי הסגנון לפיהם אך בשל הקושי בראיות הוחלת בכלל לבדוק חילופה, לכואורה אין צורך להשיך לשאלת זו. אולם, על מנת להפיס את דעתו של המשיב עצמו, יאמר שלאחר עיון בשני הتفسרים, **אין מקום לכל חילופת מעצר**.

17. שירות המבחן הבוחר כי **קיימת רמת סיכון גבוהה לפגיעה בסובבים ולהפרת תנאי השחרור**. שירות המבחן חוזר על הערכה זו, בתסaurus השני לאחר ראיון חוזר עם המשיב. הסגנון סבור כי הערכה זו נובעת מההנחה שהמשיב את המעשים המិוחסים לו בכתב האישום, ולא היא. שירות המבחן התייחס לבעיית האלים בכל חי המשיב, דבר העולה מה עבר הפלילי ותולדות חייו, אין אינדיקציה כי השירות פועל בוגד לפסיקה, והסתמן, שלא כמשפט, על ההנחה הנוכחית.

18. נוכח הערכה שכזו, בשים לב לראיות אודות המסוכנות בתיק החדש, ובשים לב למגון הרחב של עבירות האלימות והקרבות מסווגים שונים בעבר הפלילי, אכן, **אין מקום לכל חלופה במקרה זה**.

19. מעבר לאמור לעיל. **שירות המבחן נימק היטב את שלילת החלופה המוצעת**, ואני מבין על מה יצא קצפו של הסנגור. על פי הפטיקה, בת המשפט צריכים הנמקה טובה כדי לחרוג מהמלצת שירות המבחן שלא להסתפק בחלופה, נוכח הערכת מסוכנות. במקרה זה, אפילו היה השירות המבחן משתכנע מחלופה כלשהי, אני סבור שנייתן היה להסתפק בחלופה שכזו נוכח איקות הראיות הטובה על רקע העבר הפלילי, כל שכן נוכח המלצה שלילתית מפורשת.

20. נוכח כל האמור, **הבקשה לעיון חוזר נדחתת. המשיב יוותר עוצר עד תום ההליכים**.

21. למען הסר ספק מובהר כי ההນמקה האחורונה, ביחס לחלופה המוצעת, היא הנמקה מצטרפת ולא הנמקה עיקרית. לפיכך מובהר שלא יהיה בעצם ההגשה של חלופת מעצר חדשה, כדי להוות עילה לעיון חוזר. אם יבקש הסנגור לעיון חדש בשאלת המעצר, יctrיך להציג על עילה קונקרטית על פי דין לקים הדיון מחדש.

ניתנה היום, כ"ט בטבת תשע"ד, 01 בינואר 2014, בנסיבות
המשיב, ב"כ עוזי סימון והתובע עו"ד אלbez.